

**DANSK
ERHVERV**

ADVOKAT

SAMFUNDET

Foreningen af
Statsautoriserede RevisorerDANSKE
ADVOKATERFolketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 29. april 2009

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Lovforslag nr. L 202)

Den 22. april 2009 fremsatte skatteministeren forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (lovforslag nr. L 202). Lovforslaget er ét af i alt 13 lovforslag, der udmønter aftalen af 1. marts 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti om *Forårspakke 2.0*.

Det foreslås bl.a., at selskabers og fondes ret til omkostningsgodtgørelse i skattesager afskaffes. Som modstykke hertil foreslås det, at selskaber og fonde kan fratække udgifter til bistand i skattesager. Populært sagt skal selskaber fremover betale 75 pct. af udgifterne til sagkyndig bistand i forbindelse med en skattesag – det vil med andre ord sige, at selskaber påføres udgifter for at få ret.

De gældende regler om omkostningsgodtgørelse indebærer som bekendt, at borgerne får udbetalt godtgørelse til de udgifter, som de har haft til sagkyndig bistand i forbindelse med klage over en afgørelse fra skattemyndighederne. Får borgeren fuldt medhold eller medhold i overvejende grad i klageinstansen, dækker staten udgifterne til sagkyndig bistand med 100 pct. I øvrige tilfælde godtgøres udgifterne til sagkyndig bistand med 50 pct.

Regeringen indførte – inden for de første 100 dage – de gældende regler som et led i bestræbelserne på at styrke borgernes retssikkerhed. Baggrunden for de gældende regler er nemlig, at regeringen fandt det urimeligt, at en borger kunne stå tilbage med et økonomisk tab ved at vinde en skattesag ved de administrative klageinstanser eller domstolene. Populært sagt var ønsket fra regeringens side, at det ikke skulle koste borgerne penge at få ret, hvis skattemyndighederne havde truffet en forkert afgørelse. Når det viser sig, at skattemyndighederne har truffet en forkert afgørelse, er staten så at sige den nærmeste til at betale udgifterne, som borgerne har haft til sagkyndig bistand.

Ovennævnte organisationer (herefter organisationerne) afgav høringssvar til det udkast til lovforslag, som Skatteministeriet sendte i høring den 20. marts 2009. Det overordnede synspunkt i disse høringssvar er, at forslaget om at afskaffe omkostningsgodtgørelsen for selskaber og fonde er et skridt i den *forkerte* retning.

Uanset at det fremsatte lovforslag er ændret for så vidt angår overgangsbestemmelsen, er organisationerne fortsat af den opfattelse, at der er en række betænkeligheder ved det fremsatte lovforslag.

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København VTelefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Først og fremmest er det ud fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel betænkeligt at afskaffe omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde.

Allerede i dag er der et væsentligt misforhold mellem Skatteministeriets og borgernes brug af sagkyndig bistand, herunder advokat- og revisorbistand, når en skattesag føres. Skatteministeriets brug af ressourcer er ikke underlagt de samme begrænsninger som borgernes brug heraf.

Det fremsatte lovforslag vil alt andet lige medføre, at uligheden forøges. Uden regler om omkostningsgodtgørelse vil skatteyderne i mange tilfælde afstå fra at føre skattesager videre også i de tilfælde, hvor sagen er principiel. Selv om sagen måtte blive vundet, vil resultatet være, at det har kostet penge at få ret. Hvis omkostningerne ikke dækkes, vil det selvsagt medføre, at principielle sager ikke føres i samme omfang som hidtil. Ud fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel er en afklaring af principielle spørgsmål væsentlig, da det kan få betydning for en større kreds af borgere. Afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde vil derfor medføre, at retssikkerheden forringes. Det kan frygtes, at alene de sager, som Skatteministeriet vurderer som principielle, bliver ført for domstolene. Dette vil medføre en skævvridning af forholdet mellem stat og borgere, som er uheldig ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning.

Baggrunden for lovforslaget er ifølge bemærkningerne risikoen for udnyttelse. Det anføres, at der ikke er et incitament til at fremlægge dokumentation så længe sagen behandles hos SKAT.

Det bemærkes i den forbindelse, at der tidligere er foretaget et lovindgreb for så vidt angår manglende udarbejdelse af transfer pricing dokumentation, hvorefter manglende udarbejdelse af transfer pricing dokumentation ikke kan dækkes via reglerne om omkostningsgodtgørelse. En tilsvarende procedure kunne med fordel have været valgt i stedet for den foreslåede fuldstændige afskaffelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, således at der ikke kan ydes godtgørelse, hvis dokumentationen først fremlægges i forbindelse med en klagesag. Det er uproportionalt, at retssikkerheden for de mange ofres, fordi nogle få måtte have misbrugt den nuværende ordning. Erfaringsmæssigt har skatteyderne netop ikke spekuleret i det, og det er opfattelsen, at ordningen med omkostningsgodtgørelse har været en succes.

Under alle omstændigheder bør man bevare fuld omkostningsgodtgørelse i sager, som vindes af skatteyderne, således at det fortsat ikke skal koste penge at få ret. Hertil kommer, at der rent provenumæssigt alene er tale om et beløb i størrelsesordenen 40 mio. kr. Skatteministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling i sager om omkostningsgodtgørelse. Af den seneste redegørelse fra september 2008 kan det udledes, at den gennemsnitlige årlige inflationskorrigerede stigning siden 2003 er ca. 5,8 pct. En sådan stigning er efter organisationernes opfattelse beskeden. Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at provenuberegningen er foretaget ud fra en foreløbig opgørelse af udgifterne til omkostningsgodtgørelse for 2008. Efter organisationernes opfattelse bør Folketingets Skatteudvalg anmode Skatteministeriet om at fremlægge denne foreløbige opgørelse.

Det er også vigtigt at være opmærksom på, at regeringens forslag går videre end Skattekommissionens forslag.

Med regeringens forslag afskaffes fuld omkostningsgodtgørelse for selskaber og fonde også i de situationer, hvor Skatteministeriet indbringer en kendelse fra Landskatteretten for domstolene, eller hvor en dom ankes af Skatteministeriet. I de få tilfælde, hvor Skatteministeriet indbringer en sag for domstolene eller anker en sag – og taber sagen – vil selskabet blive tilkendt sagsomkostninger. Tilkendte sagsomkostninger vil typisk ikke fuldt ud dække de udgifter, som selskabet har haft til at føre sagen. Konsekvensen heraf er, at selskabet påføres et økonomisk tab for at få ret. Dette er ikke blot urimeligt, men også retssikkerhedsmæssigt betænkeligt. Et selskab bør ikke påføres udgifter, fordi Skatteministeriet ønsker et principielt spørgsmål prøvet ved domstolene.

Af Skatteministeriets bemærkninger til FSRs høringssvar fremgår det, at en skatteyder får tilkendt sagsomkostninger af retten ved vundne sager. På den baggrund er det ministeriets opfattelse, at der ikke er et særskilt behov for omkostningsgodtgørelse i vundne sager, eller sager, som indbringes på Skatteministeriets initiativ. Denne opfattelse er ude af trit med den virkelige verden. Tilkendte sagsomkostninger dækker som nævnt sjældent de faktiske omkostninger. Det var bl.a. en af grundene til, at der blev indført regler om 100 pct. godtgørelse for vundne sager. Endvidere tager domstolene ved fastsættelse af sagsomkostninger heller ikke højde for skatteyderens omkostninger ved Landskatteretten. Landsskatteretten tilkender heller ikke omkostningsdækning.

Samtidig afskaffes muligheden for omkostningsgodtgørelse til syn og skøn ved Landsskatteretten m.v. Syn og skøn ved Landsskatteretten m.v. udmeldes typisk, når Landsskatteretten m.v. finder, at syn og skøn er af væsentlig betydning for sagens afgørelse og derfor træffer beslutning om, at udgiften fuldt ud skal dækkes af det offentlige. Muligheden for udmeldelse af syn og skøn har efter organisationernes opfattelse været medvirkende til, at de faktiske forhold er blevet fastlagt på et tidligt tidspunkt i en klagesag. Afskaffelse af omkostningsgodtgørelsen til syn og skøn ved Landsskatteretten m.v. kan frygtes at medføre, at et betydeligt antal syn og skøn ikke gennemføres til skade for kvaliteten af de trufne afgørelser, ligesom der kan ske en forskydning af skattesagerne til domstolene. En sådan udvikling er uheldig, og den retssikkerhedsmæssige gevinst, som de gældende regler indeholder, forsvinder.

Det bemærkes i øvrigt, at virkningstidspunktet for den foreslåede ændring er fremrykket i forhold til de fleste øvrige elementer i *Forårspakke 2.0*. Der kan således ikke ydes godtgørelse for udgifter til sager, der er indbragt eller anlagt efter lovens ikrafttræden. Det vil sige at virkningstidspunktet fremrykkes med ca. 7 måneder.

Såfremt Folketinget vedtager, at selskaber og fonde ikke længere skal være godtgørelsesberettigede, bør den foreslåede affattelse af ligningsloven § 7 Q, stk. 3, ændres, idet den blot fastslår, at udgifter, hvortil der kan ydes godtgørelse, ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der tilsigtes fradragsret for selskabers udgifter til sagkyndig bistand. En sådan lovgivning i bemærkningerne er uheldig. Den negative lovhjemmel bør ændres til en positiv lovhjemmel, der udtrykkeligt angiver, at selskaber og fonde har fradragsret.

Som et minimum bør Folketingets Skatteudvalg stille spørgsmål til skatteministeren herom, således at skatteministeren kan bekræfte, at der er fradrag for alle udgifter, som selskaber og fonde har til sagkyndig bistand i forbindelse med førelse af skatte-

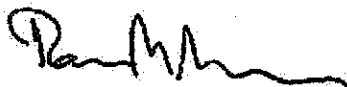
Note fra SAU-sekretariat

Høringssvarene vedlægges ikke idet disse allerede er omdelt på alm. del – bilag 263.

sager. Skatteministeren bør i den forbindelse bekræfte, at det også gælder for udgifter, der betales til sagkyndig bistand i første instans hos SKAT.

- * Til orientering vedlægges høringssvar fra Advokatsamfundet, Dansk Erhverv, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Danske Advokater.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen
Afdelingschef
rmm@advokatsamfundet.dk

Judith Skou
Underdirektør
jis@fsr.dk

Kim Munch Lendal
Direktør
kml@danskerhverv.dk

Helle Hübertz Krogsoe
Vicedirektør/retschef
hhk@danskeadvokater.dk